

FÖRÄNDRING

En undersökning av tidningen i iPadformat

Mikael Oskarsson

Högskolan för Design och Konsthantverk,
Göteborgs universitet

VT, 2013

Examensprojekt 15 hp,

Konstnärligt kandidatprogram i design 180 hp

ABSTRACT

My work has been to create a magazine for iPad to explore this format, which there are mixed feelings about. Instead of seeing the digital format as an enemy of the printed magazine, I have chosen to see it as an opportunity.

I have given myself the task of designing a magazine that can justify the use of the digital magazine. I have looked at the identity of the magazine, but mainly explored the format and its prerequisites.

I was triggered to do the project when I saw people who are just making a pdf of the printed magazine and publish it digitally. I have during my work discovered how near or far away you can be from the printed magazine.

The format of the iPad has multiple aspects to look upon; one that turned out to be clear in my project was navigation. Working with a spread has its problems and opportunities; the same applies to an article that is larger than a screen. As soon as I came to longer articles that contained more than one column, I realized that something must be done for the text to be read in the right order.

Keywords

iPaddtidning, iPad, iPad magazine, digitalisering, förändring.

Innehållsförteckning

INLEDNING	4
<i>Mål</i>	4
<i>Syfte</i>	4
<i>Bakgrund</i>	4
<i>Frågeställningar</i>	5
<i>Avgränsningar</i>	4
GENOMFÖRANDE	5
<i>Informationsinsamling och Analys</i>	5
<i>Idé- och Skissarbete</i>	5
RESULTAT OCH SLUTSATSER	10
<i>Projektets resultat i text och bild</i>	10
<i>Utvärdering</i>	14
<i>Reflektioner över arbetsprocessen</i>	15
<i>Vidare i Samhället</i>	15
<i>Resultat i bild</i>	16
<i>Resultat i iPad</i>	19
Bilagor	20
Tester med navigation i fokus	20
Get involved: titta i tidningar	21

INLEDNING

Mål

Mitt mål har varit att undersöka tidningen i iPadformat, både att undersöka dess förutsättningar och att öppna upp ögonen för detta format. Jag ville skapa en publikation som motiverade valet av formatet iPad.

För att undersökningen skulle bli intressant och ge mig frågor kring hur form kunde lösas i detta format, ville jag ge mig ett uppdrag med ett tidningskoncept. I det ingick det att ta fram texter och bilder. I bilderna ville jag undersöka texten som visuellt instrument.

Syfte

Vi lever i en tid där tryckta medier testas sig fram i den digitala världen. Detta skapar blandade känslor hos människor. Många av den tryckta tidningens värden går förlorade, andra vinnas genom den digitala världens möjligheter. Tillgänglighetens villkor förändras. Jag ville höja statusen för den digitala tidningen och belysa möjligheter istället för att den ska ses som ett hot. För min del ville jag fortsätta att utvecklas inom skapandet av formatet tidning, samtidigt som jag ville lära mig iPadens nya villkor.

Bakgrund

Tidningen som format har länge fångat mitt intresse. Jag gillar sammansättningen av text och bild, samtidigt som varje uppslag ofta tål mer variation än i en bok. Under mitt utbyte i New York gick jag en kurs i tidningsdesign där jag introducerades för tidningen i iPadformat.

När vi sedan kom igång med att skapa layout i det nya formatet fick jag upp ögonen för hur stor omvandling som krävs och hur stor omvandling som är möjlig.

Jag har aldrig lärt mig göra hemsidor, utan alltid hållit mig till de tryckta medierna. Jag tänkte inte att jag gjorde ett nytt val. Valet bestod bara i att inte förkasta detta okända format. Istället för att se det som ett hot, se det som en möjlighet.

På skolan i New York där jag gjorde mitt utbyte fanns en hel kurs som hette Digital Publishing, vilket fick mig att förstå att detta verkligen är en del av framtiden. Under hela min utbildning har jag valt det tryckta framför det digitala. Det blir mer intimt när du håller det i handen och kan sitta mer avslappnat i soffan. När du sitter framför datorn susar allt fram i en väldig fart och man tar sig ofta inte ro till att se något ordentligt. iPaden ser jag som någon form av mellanting.

Inledande i projektet tänkte jag även jobba med min tidnings identitet, men jag valde att fokusera på att undersöka iPadformatet med ett mer experimenterande tillvägagångssätt.

Frågeställningar

Vilka förutsättningar har en iPadtidning?

Avgränsningar

iPadtidningens fulla potential kände jag från början att jag inte skulle hinna utforska under den begränsade tiden. Jag tänkte skapa tillräckligt många sidor för att få fram känslan av tidningens identitet. Jag tänkte mig framvagnen och 4-6 artiklar. Detta för att tiden skulle kunna användas till kvalitet framför kvantitet, samt att jag vill lägga mer fokus på formen framför författande och insamlande av texter.

Under projektet har jag kommit fram till att låta tidningen få vara ett

undersökande framför en färdigställd produkt redo att produceras. Det är sätt att öppna upp ögonen på mig och andra. Detta har medfört att jag vid några tillfällen avbrutit en önskan till perfektion för att jag ansett att tiden gjort mer nytta på andra ställen. Till exempel att fokusera på läsningen i en artikel istället för att filma om en skakig film.

GENOMFÖRANDE

Informationsinsamling och Analys

Både inledande och under arbetet har jag tittat i olika iPadtidningar. Både för att inspireras och för att få upp ögonen för hur andra har löst problem och utnyttjat möjligheter. Jag har också via böcker och videor lärt mig om både funktioner jag kunnat utnyttja och blivit medveten om hur mycket som finns kvar att lära sig för att kunna utnyttja alla möjligheter. Under hela projektet har jag balanserat tid för praktiskt arbete och kunskapsinhämtande.

Genom att titta på en mängd olika tidningar fick jag upp ögonen för hur olika man kan hantera formatet. Det finns dem som stoppar in en pdf av tidningen som är tänkt för tryck i iPaden vilket har varit en del som triggat mig till att vilja lära mig mer om formatet. Det finns dem som ser ut att ha tagit papperstidningen men anpassat läsbarhet och siduppdelningen och stannat där utan att bry sig om några fler möjligheter. Först blev jag förvånad när jag såg en sådan tidning, jag försökte klicka överallt utan resultat. Efter att ha tänkt efter kom jag fram till att jag tyckte det var helt okej att göra så, vissa tidningar tappar bort sig i alla effekter. Men jag tror absolut det kan uppstå en frustration hos läsaren när den blir van vid att till exempel kunna klicka för att förstora bilder i en tidning och sen fungerar inte det i nästa tidning. Som det antyds finns det tidningar fulla med interaktion, videor, ljud, animationer, 360° bilder, minispel, länkar, pop-up-rutor och så vidare. Jag tycker inte att tidningen ska bli ett rent effektsökeri, men samtidigt kan det vara nödvändigt i början av en ny tekniks utveckling.

Idé- och Skissarbete

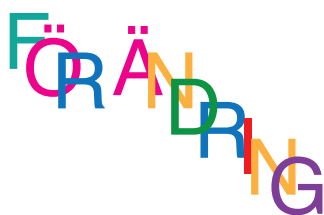
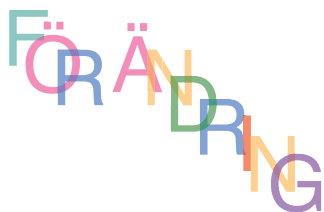
I inledningen till examensprojektet ställdes jag inför beslutet om vad tidningen skulle handla om. Jag funderade över om texterna skulle handla om digitaliseringen och iPadtransformationen. Jag funderade på om jag skulle välja en befintlig tidning och göra en iPadversion. Jag funderade på att kontakta genusvetenskapsutbildningen och be dem skriva texter. Jag funderade på att själv skriva texter om genus. Jag var länge inne på tema *Omvandling* och försökte hitta texter jag kunde använda mig av. En idé var att låta alla texter passera 14 olika språk genom Google Translate. Jag lyckades inte motivera någonting för mig själv. Jag bestämde mig tillslut för att klubba namnet För Ändring och att jag skulle skriva texter själv samt efterfråga texter på temat. Jag tog kontakt med JMG, Göteborgs journalistutbildning och blev tipsad om ett antal texter.

Efter min första handledning kom vi fram till att ett bra sätt att komma igång med det visuella var att börja med logotypen för att hitta fram till en identitet och ett formspråk till tidningen. Jag formulerade en målgrupp, vem riktar sig tidningen till och vad ska den andas? Jag satte igång med en visuell brainstorming där jag okritiskt förde ner alla idéer under kontrollerade sessioner. Efteråt valde jag ut de jag såg potential i och vidareutvecklade, både för hand och i datorn.

Ett spår byggde på transparens och överlapp för att påvisa ett steg från den bestämda ytan. Jag funderade på om logotypen endast skulle finnas i animerad form för att visa att tidningen i iPaden inte bara är en version av pappersupplagan, utan ha sitt värde som den enda möjliga. Ett annat spår uppkom av att jag efter att ha skrivit ordet För Ändring på olika sätt, för några sekunder gav mig regeln att jag inte fick skriva. Jag ritade en kub (think outside the box) och sedan en ram (bryta ramar). Jag skrev sedan med ramelementet som byggsten. En referens till digitala tecken uppstod. Efter att ha jobbat vidare med dessa två spår testade jag om jag kunde kombinera dem utan att det kändes påtvingat. Jag

Experimenterande:
logotyp

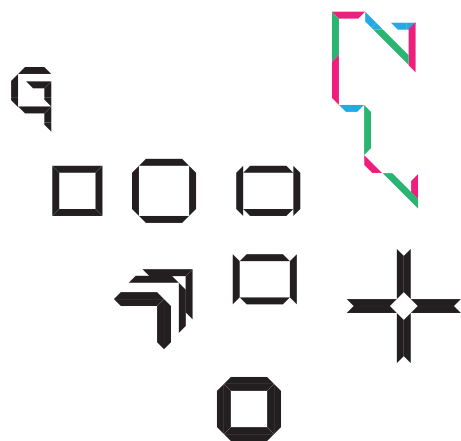

FÖR ÄNDRING

FÖR ÄNDRING

FÖR ÄNDRING

FÖR ÄNDRING

gillade verkligen tanken på att jag refererar tillbaka till det digitala men på ett nytt sätt. Namnet kändes fortfarande rätt. Jag gillar dubbeltydningen och att det bryter mot regeln kring särskrivning. För att skapa förändring krävs regelbrott.

Parallellt testade jag identiteten på omslag och i tidningen för att se hur den skulle kunna uppträda i olika sammanhang och med en tanke att den förändras för varje nummer. Jag började genom bildsökningar likt moodboards, försöka ta fram en känsla och någonting att förhålla mig till i varje artikel. Jag gillar att se artiklar som individer. Samtidigt började jag undersöka iPadens format, både storleken och tekniska möjligheter. Jag märkte hur stort detta undersökande kunde bli. Utan att ta till mig för många olika tekniska lösningar och effekter, märkte jag att det bara genom sidvisningen och bläddringen gavs helt andra förutsättningar och valmöjligheter.

Efter mittredovisningen kom vi fram till att det kanske var mer intressant att fortsätta att undersöka variationen och möjligheterna istället för att försöka snäva ner och försöka skapa en sammanhållen identitet.

Slutgiltigt material:

Omslag

RESULTAT OCH SLUTSATSER

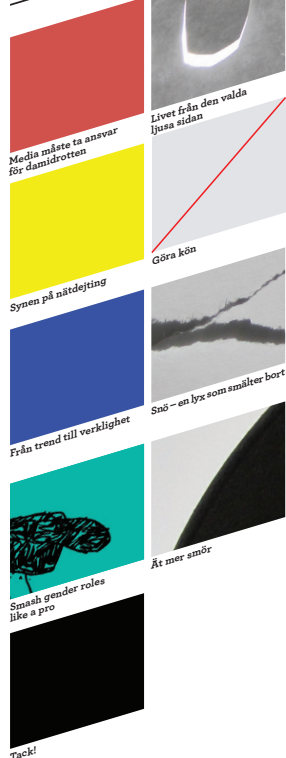
Projektets resultat i text och bild

Efter min undersökning av logotyp stannade jag länge kvar vid att ha logotypen stor över hela första sidan. Jag funderade över om vilken roll ett omslag i en iPad-tidning har. Med en tryckt tidning står man ofta i en affär och väljer efter omslaget. Vilken tidning fångar min uppmärksamhet? I App Store tittar man igenom ett gäng miniatyurer och jag tänkte då att omslaget därför inte har samma betydelse. Men efter ytterligare funderingar har jag kommit fram till att omslaget ändå fyller funktionen att man ska bli sugen på att läsa just det här numret. Något som gäller både den tryckta tidningen och den digitala är att du som redan har en prenumeration. Vid varje nummer ska du bli sugen till att läsa när du ser omslaget. Efter dessa reflektioner började jag skissa på omslag på nytt. Före skissandet formulerades problemen med det förra omslaget. Det berättade väldigt lite om insidan, det väckte inte så mycket intresse hos mig. Det kändes mer som en uppvisning av en logotyp som uppförstorad blev väldigt statisk och saknade rörelsen som artiklarna inuti förmedlade. En annan sak man ofta gör med omslag, är att man plockar ut någon artikel och låter den pryda omslaget. Först tänkte jag att min tidning som inte bygger på starka foton, kunder använda sig av den taktiken. Sen funderade jag över vad min tidning faktiskt innehöll och kom fram till att jag skulle låta en artikel vars uttryck är skapat av text, få föda omslaget. Det slutgiltiga omslaget innehåller textelement som bygger upp en abstrakt stad. Textelementen ligger på ytan på okonventionella sätt vilket för mig symboliserar den icke linjära läsningen som en iPad erbjuder. Jag lät även illustrationen fortsätta nedåt för att visa att ett omslag inte behöver ha ett bestämt format.

Logotypen fick rätta sig efter illustrationen, vilket skulle kunna vara konceptet för hur den betar sig och förändras mellan varje nummer.

Innehållsförteckningen leker också med den platta ytan för att prata med omslaget och artikeln som omslaget uppkommer igenom. På ett sätt har en iPad lika platt yta som ett tryckt dokument. Jag skulle kunna göra samma lek där.

Innehåll

Välkommen till första numret av För Ändring!

Jag är för ändring. Det har jag gemensamt med skribenterna i denna tidning. Tidningen innehåller en önskan och en uppmaning till olika sorters förändringar, men även iakttagelser av förändringar. Fokuset ligger på samhället, sociala strukturer och fenomen. Ämnet är brett och jag hoppas att det ska intressera en stor läsaranta som delar vår framåtanda och vilja att förändra.

Tidningen innehåller även en undersökning i navigatin och formatets möjligheter. Då jag som formgivare endast gjort publikationer för tryckt tidigare, kommer övergången till det nya formatet troligtvis visa en intressant förändringsprocess av tidningens form.

Upptäck, fundera, agera!

Mikael Oskarsson,
Formgivare & Redaktör

Tack!

Artikel 1

Media måste ta ansvar för damidrotten

"Det är vill inte så konstigt att damidrott inte får lika mycket uppmärksamhet - tjejer är ju sämre". Ett påstående som jag hört flera gånger. Och som varje gång gör mig lika förbannad.

När jag var runt sju så låter jag skratt på min mamma och hon sa att tillva vid skolan är tjejer. Jag förändrad världspen inte hur hon kunde säga att tjejer var sämre. Det fanns ju internationella starka tjejer! Och internationella svaga killar. Jag minns alltid i höstning när min läskolor. Nu ser jag det som mitt första feministiska uppvaknande.

Och ja, jag är en damidrottare i ishockey! Många kommer att då haer-ländare. Men det är ingen anledning för att kunna undan damidrotten, som en passivitet, som ett till exempel handboll är "vågar" fotboll och damidrott-kon är något annat.

Det är inte så många som är intresserade av damidrott, sådana människor som inte är intresserade av tjejer är något skrivs om dem. Det är en viktig i världen för de som faktiskt är intresserade, de som bryr sig om de som skapar sport och läser förbilder utan att kunna någon. Och det är många.

För unga tjejer bakom förbilder. Sedan, förmodligen förbilder som inte är i tidningsmedia modeller eller skådespeleri som med stora bilder och små bilder finns skönhet så det faktiskt inte överstär hur man ser ut, var man kommer ifrån eller vilken hudfärg man har. Allt

glänsa bort när man känner sig illare eller påverkas till i till. Det undras som sådana är att man kämpar, att man gör ett jobb, att man vinner.

Det är de förbilderna som unga tjejer följande. Och unga tjejer är det bästa. Men för män finns förtroende för lösa är man så sämre, att en sport inte vinnas, till är det inte längre att många tjejer inte hockeyklubbar. För att aldrig släcka upp den sport.

Medan, Carolina i Hennes Hockey är för inte en kvinna betalt för alla timmar som står, omväxelt eller sådana tjejer som inte är på en sport. Lika mycket alltså sådana som lägga på skolan. Men sådana är en kvinna, det finns var en från aldrig kommer kunna leva på hockeyn.

En kvinna som jag påbjudit väntar inte sämre som gamla individuella sporter. Anna Peterson och Charlotte Kalla är tjejer. De är mycket målsättare och som karriärer, och tjejer skulle bli för sig en plikt. Anna Peterson är mycket sämre än Anna Peterson, jag var inte värdig. Kanske har det inte alltid varit så. Men man behöver inte vara en karriärer på världsligdomerna idagar sig så.

Någon idrott är förtroende. Och det medieterna förtroende och förtroende. Medieterna idrott, gratis om, och som damidrott är en intressant ämne kunna öka. För tjejer som ägnat livet åt en passivitet vill lösa att man är sämre på sporter är det.

Och här jag näpman en damidrott är det förtroende jag vill göra att sämre kvinna i hockeyklubbar.

Hanna Kyllén

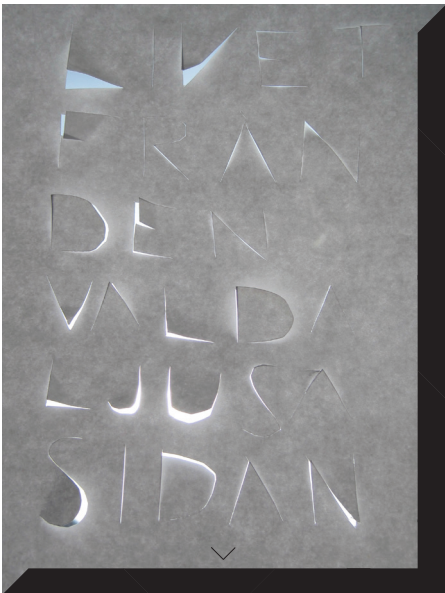
Första artikeln gav jag en röd botten för att den skulle kännas kaxig och ta plats på samma sätt som artikelns innehåll om damidrotten som ska ges plats i media. iPaden möjliggör att en kort artikel kan vara på en sida utan att ligga bredvid någonting annat som är synligt samtidigt.

Artikel nummer två öppnas med ett foto och brödtexten börjar först på sida två. Det blir som en variant på papperstidningens öppningsuppslag där texten börjar först på uppslaget efter. Skillnaden här är att jag kan göra det med två skärmvisningar så att det fungerar även om artikeln är kort. Fotot som inleder visar ett ljus som är svåruppnåeligt i en tryckt publikation.

Tredje artikeln händer inget nytt på. Jag tycker att vissa iPad-tidningar har så mycket effekter att man får svår att fokusera på innehållet. Den här tidningen har varit en undersökning av iPadtidningen som format och jag har därför valt att testa en hel del effekter ändå.

Fjärde artikeln går upp i storlek på brödtexten, vilket får mig att reflektera över hur nära jag håller en iPad. Det är också en effekt man kan använda sig av i den tryckta tidningen för att ändra på läsningen.

Artikel 2

Vad är det sämsta med den här dagen? Jag vill inte uppfattas som klämback och överpositiv, men jag ligger hellre där och gränsar, än att ha en negativ inställning. Jag villjer att se livet från den ljusa sidan och är övertygad om att både jag och mina medmänniskor vinner på det. Självtänk besitter jag hela känslomängden, det är viktigt att släppa ut de känslor man känner. Men jag uppmuntrar hellre de som gör mig glad, än de som tärnlar övriga.

Jag försöker påminna mig självtänk stanna upp med jämna mellanrum och tänker på hur bra jag har det. Det kan vara stora och små ändelser. Men vill inte springa runt och vara klädd och blanda för allt som är jobbigt. Men man väljer hur man vill fokusera. Vill man tänka sig mig mer? Vad gäller jag minnet med den personen? Vad är det jobbigaste jag ska göra den här veckan? Man kan oftast inte ha vilja vilja med människor man vill omge sig med. Men genom att försöka se det bästa hos alla, gör alla förtroende och förtroende dialoger tror jag man kommer långt om man vill.

Uppman om en viss trygghet i såg själv förtroende så mycket man slipper känna behov av att bevisa. I världen för Andring vill jag skriva om World Peace, men detta är så långt jag går. Det är ju människorna är sållingor som skapar krig. Tack för den Sverige och löst till Carpe Diem.

Det är förtroende på här det som fyller våra tankar. Så att fokusera på det tilliga vidare, ha som handlar sig i kön på HM eller bussarna då missade ser jag ingen poäng i. Välj din inställning. Ringa Ringa.

Mikael Oskarsson

Artikel 3

Synen på nätdejting

Det är för de som är så fula, de som inte kan träffa någon på vanligt vis, det är för de som inte kan träffa någon på vanligt vis, det är en farlig plats till vilka tjejer som luger om sin ålder och vill väldigt allt och alla. Det är för de som är så fula.

Nätdejtingen har många utmaningar och faktiskt tillräktningsvis. Det är många olika saker med dejtingapparna, men också många bra. Jag har upplevt flera olika saker på nätet. Jag har varit med och skapat profiler till min mamma och hört mina vänner pratas om det. Jag har varit med och skapat profiler till min mamma och hört mina vänner pratas om det. Jag har varit med och skapat profiler till min mamma och hört mina vänner pratas om det. Jag har varit med och skapat profiler till min mamma och hört mina vänner pratas om det.

Jag började skriva med och träffa tjejer via denna app. Det var väldigt nervöst i början, men jag minns också att jag hade varit med i en tjej på ett hotell i Stockholm och träffade en tjej som kommit i kontakt med så många personer som jag hade varit på förhand har utvecklat intresse för, kändes fantastisk. Ganska snabbt bör jag känna problem som jag ska få se senare, förtroende förtroende med. När man ser så goda tjejer förtroende. När man ser så goda tjejer förtroende.

Mikael Oskarsson

Artikel 4

Göra kön

Vad skulle hända om vi lät den biologiska skillnaden, vara den enda skillnaden mellan könen? Om allt det konstruerade bara försvann.

Människors rättigheter får vara människors rättigheter istället för mäns och kvinnors rättigheter. Inga löneskillnader på grund av kön, inget objektifierande av kvinnor. För den som säger att det låter tråkigt att likrikta oss och istället ta vara på skillnaderna, så säger jag samma sak. Men jag tror att detta kan vara ett sätt att öka mångfalden. Istället för att du efter ditt kön ska välja mellan två huvudinriktningar av stereotyper, kan man utvecklas till en egen individ efter personlighet och intressen. Detta utan att behöva bryta eller följa något helt koncept.

Utän könsrollerna kan systema och arbetslivet delas upp jämställt och efter intressen. Någon måste bryta! "men hon gillar ju rosa". Jag tror inte alla på biologiska könsroller. Jag tror treningen som gillar rosa, gör det tack vare uppmuntran, förebilder och gruppsyck. Det här med rosa, dockor och prinsesskläddningar är vår sällna i genusinlägg, för mig är det en symbol för ett helt koncept. Att flickor ska vara söta, inte ta för stor plats, inte styra och ställa, inte vara stökiga och inte vara arga.

Och tidigt börjar vi förtroende. På dagis får tvååringar starka reaktioner om ungen råkar vara både pojke och flicka klänning när pappa hämtar. Jag så inte min mamma att jag var så glad över att jag fick gå i dans och inte bli pushad till att gå i hockey, fotboll, tennis som mina bröder gjorde. Sanningen var att mamma fått övertyga pappa om att det var bättre att uppmuntra mina intressen istället för att tvinga mig in i normen.

Mikael Oskarsson

Sökandet efter en identitet har varit en viktig del samtidigt som den blivit underordnad undersökandet av formatet. Hade jag strävat efter att hitta en starkt sammanhängande identitet där du på varje sida tydligt är medveten om att det är just denna tidning du bläddrar i, då hade jag inte upptäckt de olika sätten att navigera på samma sätt. Om jag inte alls hade arbetet med en identitet, så hade jag haft mer tid till att undersöka fler av iPadens möjligheter. Men jag tror jag hade missat en hel del annat.

I och med att jag har arbetet fram ett koncept för tidningen och där också tagit fram texter, har jag ställts inför olika idéer, problem och möjligheter.

iPadens förutsättningar har flera beröringspunkter, en som visade sig bli tydlig i mitt projekt var navigationen. Att arbeta med ett uppslag har sina problem och möjligheter, det samma gäller för en artikel är större än vad som ryms på en skärmvisning.

Jag har lärt mig vikten av att sätta sig in i ett format. I mitt undersökande gick jag ifrån att fundera över möjligheter att applicera på mina idéer, till att få idéer som innehöll möjligheterna. Jag såg hur man kunde få text att flöda över en bild och applicerade det på en artikel. När jag gjorde om omslaget och skapade innehållsförteckningen tänkte jag mig från början sidor som var längre än skärmen.

En reflektion jag har gjort är att en tryckt tidning är tydligare med att det du ser är det som finns. Jag känner att jag i den digitala tidningen mer får tänka efter hur vissa saker kan tolkas. När jag lät rubriken ” Snö – en lyx som smälter bort” vara utfallande åt höger, tänkte flera betraktare direkt att antingen har någonting blivit fel, eller så fortsätter artikeln i den ledden. Jag tror att man i den tryckta tidningen mer gått med på att det är ett medvetet val. Ett annat exempel var en form som en betraktare tolkade som klickbara flikar. Jag har brottats med både signaler som ska få läsaren att agera på ett visst sätt. Samtidigt som jag fått reflektera över signaler som kan missuppfattas.

Min förståelse kring navigationens komplexitet har ökat. I en tryckt tidning tar du dig från sida till sida. Du kan bläddra hur du vill, men bläddrar du igenom hela tidningen sida för sida så vet du att du inte har missat någonting. Den digitala tidningen är ofta uppbyggd på ett annat vis. Vissa tidningar har sidor som alla motsvarar skärmens storlek, då blir det i princip samma navigation som i en papperstidning. Men om man lägger till klickbara objekt finns det genast en risk att inte alla upptäcker dem. Många tidningar bygger också på konceptet att artiklar fortsätter nedåt och du bläddrar mellan artiklar i sidled. Här används flera olika taktiker för att få läsaren att artikeln fortsätter nedåt. Som så mycket annat i mitt projekt blev det påtagligast när jag arbetade med min egen tidning. Jag lät testpersoner bläddra i tidningen och det var då aha-upplevelser kring navigering kom upp. Som formgivare kan det vara svårt att nollställa sig och låtsas att man inte vet någonting som man vet. Jag vet precis hur jag ska navigera genom hela tidningen, vilka artiklar som är ensidiga och vilka som fortsätter nedåt. Men samtidigt var det inte så enkelt att alla testpersoner misslyckades med navigeringen på samma ställen. Det som var otydligt för den ena personen var självklart för den andre, och tvärt om. Efter att jag börjat testa med pilar överallt och en navigeringsmanual i början av tidningen, kände jag ganska snabbt att en övertydlighet också förstör. Pilarna kan dessutom bli förvirrande då det ibland inte bara finns en väg att gå. Något som var tydligt var att när en person börjat navigera runt och upptäcka, fortsatte den att testa de möjligheter den lärt sig på fler sidor. Detta kände jag också när jag började bekanta mig med iPadtidningar. I början kände jag mig ovan och dum som inte förstod, men det tog inte många bläddringar för mig att förstå hur jag skulle förhålla mig och navigera i tidningen. Med min tidning gjorde jag tillslut avvägningar med tydligheten. Det man inte ser vid första bläddringen, ser man kanske vid andra och är man intresserad av att läsa alla artiklarna så tror jag att man kommer hitta vägen vidare i texten.

Efter att jag lärde mig hur jag skulle navigera i den första iPadtidningen jag bekantade mig med, märkte jag när jag bläddrade i nästa tidning att det inte

direkt finns någon praxis. Man bläddrar olika i olika tidningar. I vissa kan man zooma och panorera i alla riktningar och i andra inte. I vissa kan man få se foton i helskärm om man klickar på dem i andra inte. Allt som skiljer tidningarna emellan skapar förvirring. Jag tror att det finns flera orsaker till avsaknaden av praxis. Utvecklingen har gått fort fram och av flera tjänster för att bygga iPadtidningar. Det finns flera sätt att utforma en tidning och därför väljer formgivaren det.

Istället för att ha en manual över hur navigeringen ska ske har jag försökt med andra signaler. Redan från omslaget och innehållsförteckningen introducerar jag sidor som fortsätter nedåt. Jag försöker signalera att en artikel är slut genom att avsluta med författarens namn i fet stil. Om man ändå på de ensidiga artiklarna skulle testa att dra nedåt för att se om det finns något mer, så förlorar man ju inte allt för mycket kraft och tid. Nedåtpilar använder jag på två ställen, först som intro till den första tvåsidiga artikeln och sedan på en artikel som jag upplevde som svårmanövrerad. Till de resterande artiklarna som fortsätter nedåt, har jag använt mig av andra tecken, till exempel att texten fortsätter. I en annan får du se en hint av någonting annat för att skapa nyfikenhet nedåt.

Reflektioner över arbetsprocessen

När jag formulerade min projektbeskrivning var jag klar med att jag ville sätta mig in i tidningsskapandet för iPads, undersöka detta för mig okända format. Något jag inte var klar över var innehållet. Detta har jag upplevt som problematiskt även i tidigare skolprojekt. I min förvirring försökte jag trösta mig med att det var ett problem som inte skulle finnas i arbetslivet. Där kan däremot tiden till undersökandet vara svårare att skapa.

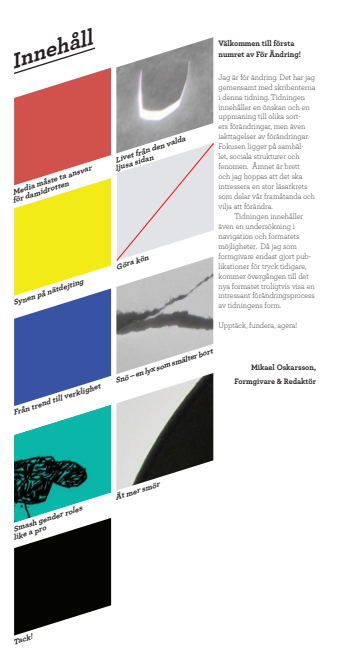
På ett sätt har jag legat väldigt nära min projektbeskrivning. Jag har öppnat upp mina ögon för iPadformatet och genom utställningen kommer jag även göra det för andra. Samtidigt har jag försökt att inte ha en alltför bestämd plan över hur detta skulle ske. Jag har försökt att vara lyhörd för att följa det som känns mest intressant, vilket har hjälpt mig att få med flera olika delar. Några exempel är att undersöka ytan, läsningen, navigationen, signaler och funktioner.

Sedan första året på HDK har jag hört vår lärare Pascals röst säga ”Om ni ska göra en fotobok, titta på fotoböcker”. Detta har varit en viktig del även i detta projekt. Jag har involvera mig i iPadtidningens värld genom att både studerat utbudet och samtidigt undersökt själv. Det har fått mig att känna mig mer självsäker i och taggad till att söka den typen av jobb.

Vidare i Samhället

Alla kan skapa en iPadtidning på samma sätt som att alla kan skapa en tryckt. Upptryckningen är den största begränsningen i det senare fallet. I nuläget kostar det en hel del att publicera en tidning i App Store. Men det finns redan nu gratisvägar som att till exempel maila ut länkar. Man kan då fundera över vilka effekter det kan få. Kommer kvaliteten sänkas? SVT och andra kanaler har börjat med webbserier. Vissa av dem tänker jag att de inte håller kvaliteten för att visas på TV. Men en annan orsak kan vara att de anses locka en för smal publik. I den bemärkelsen kan kvalitén förbättras då man inte behöver sträva efter att göra material så att det ska passa så många som möjligt.

Som läsare kan det också finnas ett motstånd till den digitala tidningen. Jag kände det också i början, men ändrade uppfattning efter att jag tittat närmare på möjligheterna. En iPadtidning kan aktivera läsaren med sin interaktivitet. Det finns också en enkel möjlighet att byta åsikter om det man läser med andra. Detta kan skapa stora förändringar över hur vi tar in information och nyheter. Läsarna kan på ett sätt bidra med en del av artikeln med sina reflektioner och tankar. På ett sätt kan detta bidra till en mer demokratisk läsning då man tydligt inser att en text är en persons synvinkel. Hänvisningar i form av länkar i en digital tidning kan bidra till att människor faktiskt orkar kolla upp källan, videon eller vad det nu refereras till.

Smash gender roles like a pro!

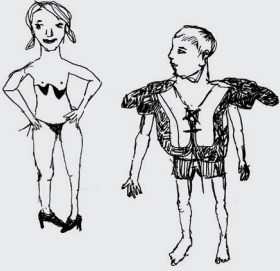
By M. Oksanen

I believe that the only way to take away the patriarchy, is to take away the gender roles. To do that, we need to start with the children.

1 2 3 4 5

2 Don't have different expectations of children because of their genders. Let them try everything and then decide how they want to live with you supporting them in any direction. Is it fair to make someone who doesn't like football play it to make you proud?

Missade du något?

Tack till JMG

Texterna i tidningen är skrivna av mig och studenter från JMG, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation vid Göteborgs Universitet.

Lisa Jalakas
Hanna Kyhle
Susanna Németh

Kontakta mig gärna:
okarsson.mikael@gmail.com

Tack till JMG

Texterna i tidningen är skrivna av mig och studenter från JMG, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation vid Göteborgs Universitet.

Lisa Jalakas
Hanna Kyhle
Susanna Németh

Kontakta mig gärna:
okarsson.mikael@gmail.com

Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö Dum, tjock och slö

Det var inte lättare före. Den överdiktiga kroppen har förändrats både under individualismens utgång. Förändringarna är betydligt större än vad de ser ut som på bild. De gamla generationerna har blivit yngre, de yngre generationerna har blivit äldre och de äldre generationerna har blivit yngre.

Den stora förändringen är att vi inte längre har några tydliga könsroller. Vi har blivit mer flexibla och mer öppna för olika typer av livsstilar och värderingar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara försörjaren och en kvinna ska vara barnslutan. Istället har vi blivit mer jämlika och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara den som tar beslutet och en kvinna ska vara den som lyssnar. Istället har vi blivit mer samarbetsvilliga och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara den som tar beslutet och en kvinna ska vara den som lyssnar. Istället har vi blivit mer samarbetsvilliga och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar.

Det var inte lättare före. Den överdiktiga kroppen har förändrats både under individualismens utgång. Förändringarna är betydligt större än vad de ser ut som på bild. De gamla generationerna har blivit yngre, de yngre generationerna har blivit äldre och de äldre generationerna har blivit yngre. Den stora förändringen är att vi inte längre har några tydliga könsroller. Vi har blivit mer flexibla och mer öppna för olika typer av livsstilar och värderingar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara försörjaren och en kvinna ska vara barnslutan. Istället har vi blivit mer jämlika och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara den som tar beslutet och en kvinna ska vara den som lyssnar. Istället har vi blivit mer samarbetsvilliga och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar.

Det var inte lättare före. Den överdiktiga kroppen har förändrats både under individualismens utgång. Förändringarna är betydligt större än vad de ser ut som på bild. De gamla generationerna har blivit yngre, de yngre generationerna har blivit äldre och de äldre generationerna har blivit yngre. Den stora förändringen är att vi inte längre har några tydliga könsroller. Vi har blivit mer flexibla och mer öppna för olika typer av livsstilar och värderingar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara försörjaren och en kvinna ska vara barnslutan. Istället har vi blivit mer jämlika och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar. Det är inte längre så självklart att en man ska vara den som tar beslutet och en kvinna ska vara den som lyssnar. Istället har vi blivit mer samarbetsvilliga och mer inkluderande. Vi har blivit mer medvetna om våra egna fördomar och vi har blivit mer öppen för andra människors fördomar.

Då mitt projekt har handlat såpass mycket om formatet och navigering är det mest rättvisa sättet att ta del av mitt projekt att titta på det i just en iPad.

Nu (april 2013) finns det möjlighet att ta del av projektet via iPad-appen Mag+ Reviewer.

Då kan man via sin iPad klicka på denna länk:

<https://dl.dropboxusercontent.com/u/5421942/Starten.StartenEX.6.mib>

Texten "Dum, tjock och slö" har jag av upphovsrättsskäl i denna länk bytt ut till en egenskiven text.

Bilagor

Tester med navigation i fokus

Jag har låtit fem personer titta på och ta sig fram i min tidning. Här kommer iakttagelser och reflektioner:

Omslag	Vissa säger att det är tydligt att man kan scrolla ned, andra bläddrar vidare direkt. Här finns både de som läser texten och de som endast ser det som illustration. Båda är okej enligt mig.
Innehåll	Här missar ingen scrollfunktionen. Många vill även klicka på artiklarna för att komma till respektive artikel. Det var min tanke att det skulle fungera, jag har bara inte lyckats med det tekniskt än. När man klickar på ett "tomt" område, är det förinställt att en innehållsförteckning med miniatyrer kommer upp längst ned på sidan. Den har mina testpersoner använt olika mycket, vissa mellan varje artikel, andra inte alls.
1	Inga konstigheter.
2	Här försöker många klicka på pilen. Det leder till att innehållsförteckningen kommer fram, inget annat. Jag kände ändå att jag behövde pilen för att visa att artiklar fortsätter neråt.
3	Inga konstigheter.
4	Inga konstigheter.
5	Denna artikel har alla till en början blivit förvirrade av. Osäkerheten ligger i vad man ska läsa. Samtidigt har flera sagt att de gillar den artikeln mest. Att sedan ledas ned och följa artikeln har ingen haft svårt med.
6	Här bläddrar vissa vidare och missar att artikeln fortsätter. Här har jag förlitat mig på att man vid sjätte artikeln har upptäckt att artiklar fortsätter neråt och att man bläddrar mellan artiklar i sidled.
7	Här kände jag att jag behövde återinföra pilen. Denna artikel öppnar upp med en bild som är pannorerbar i två riktningar. Det bryter mot de övriga artiklarna och jag ville därför förtydliga. Alla upptäcker inte pannoreringen i sidled, men det är mer en bonus om man upptäcker det. Det viktigaste är att man hittar ner till texten. En bugg är att om man vill bläddra mellan föregående och nästa artikel, måste man ha rört sig ner och bort från den pannorerbara bilden. När man kommer ned till steg-för-steg-guiden klickar vissa direkt sig från steg till steg. Men jag har haft testpersoner som inte alls sett siffrorna som knappar. Jag har då ställt mig frågan hur mycket en knapp ska se ut som en knapp för att den ska läsas som det.
8	Att hitta vidare ner i denna artikel har ingen haft problem med. En person tolkade formelementen som flikar vilket skulle kunna störa navigationen. Att starta videon försökte vissa göra genom att klicka på playsymbolen. Det känns ju logiskt, men jag fick det bara till att fungera om man klickade på bilden. Jag har skrivit i textform var man ska klicka, men en playsymbol är tydligare än text. Efter varje person jag låtit titta i tidningen, märkte jag hur stor del navigation och användarvänlighet var. Jag borde ha gått vidare med den insikten och arrangerat fler tester med olika målgrupper. Mina testpersoner hade antingen inte rört en iPadtidning eller inte rört en iPad. Jag har fått respekt för att jag inte bara är ny på iPadformgivning. Jag är också ny på digital användarvänlighet. I en iPadtidning ser jag det som att man med användaren skapar överenskommelser och inleder ett språk. Då min tidning är mer en samling experiment, gör jag inte det. För att någon form av trygghet till läsaren har jag i slutet stoppat in en översikt.

Get involved: titta i tidningar

Jag bestämde mig för att involvera mig och titta på iPadtidningar. Jag började med att ladda ned GQ och Wired. Min lärare i New York hade visat upp dem. GQ var en kort testversion, men jag hann bli förvirrad ändå. Framför allt var det en osäkerhet i vilka artiklar som fortsatte och var. Vissa artiklar innehöll flera pilar, men på ett inkonsekvent sätt. Vissa artiklar hade inga pilar. En hade ljusgrå diskreta pilar, en annan hade många stora och små orangea pilar på olika placeringar och i olika antal.

Jag bytte över till Wired som är full av visuella effekter, videor och interaktioner. Först var jag helt förvirrad även här, men efter ett tag lärde jag känna tidningen. De grafiska elementen hjälpte både identiteten och navigationen. Det användes tunna linjer och rundade hörn för att förklara riktningar och avslut.

Ögonen öppnades upp för det klickbara, ibland klickade jag på ställen bara för att testa. Jag blev även mer uppmärksam på tecken och instruktioner om var artikeln eller en sidospalt fortsatte.

Jag hittade inte så många svenska iPadtidningar. Jag laddade ned Café som överraskade med sin tydlighet. Det var deras premiär för formatet. Omslaget hade en playknapp som ledde till en film där man fick se en person bläddra igenom en stor del av tidningen och visade hur man tog sig fram, klickar, scollar, sätter igång videor och involverar internet. Efter filmen kom en omfattande "Så funkar det", som i text och bild förklarade hur man bläddrar och gick igenom alla ikoner. När man väl var inne ibland artiklarna kompletterades ikonerna åter igen med förklarande text.

Sen hade tidningen flera delar som jag gillade också. Bilderna som öppnade upp vissa artiklar, sköts upp likt rullgardiner. Denna tidning använde sig som Wired av knappar som klickar fram mer material, i detta fall plagg och accessorer. Det fanns plusknappar för den som ville läsa mer om en bild. När man klickade roterade plusstecknet till ett krysstecken. De små pilarna var konsekventa. Man kunde klicka på flera bilder för att få se dem i helskärn.

Cafés övertydliga manual tillsammans med Wireds enkla hjälp till navigering, triggade mig till att undvika övertydlighet och att försöka använda form som leder framåt, istället för pilar och manualer.

Nästa tidning jag tittade i var Studio. Här försökte jag allt jag kunde med att scolla nedåt och klicka på både objekt och bilder jag ville förstora. Allt utan framgång. Artiklarna fortsatte i sidled, ingenting nedåt. Jag tänker mig att de har tagit paperstidningen rakt av eller endast ändrat läsbarheten. Denna tidning gav mig blandade känslor. Dels frustration över att inget uppförde sig som förväntade. Men fokusen gick till texterna framför visuella effekter.

Jag har efter det bläddrat i Computer Arts. Den hade också en bläddring i sidled och man såg spår av uppslag. Samtidigt innehöll den klickbara länkar och filmer, samt att omslaget var animerat.

Då jag har använt mig av en inDesign plug-in som heter Mag+, har den skapat begränsningar och öppnat upp för en viss typ av form. Jag hade även från början bestämt mig för att utmana dem som tar sin tidning tänkt för tryck och lägger upp den som den är. Wired är en bra förebild enligt mig. Den nyttjar formatet på sätt som går långt från den tryckta. Samtidigt behövde jag inom mitt projekt och med mina förkunskaper begränsa mig och börja att utforska på min nivå och på mitt sätt.

Tidningar jag tittat i:

Bloomberg Businessweek, nr4, Mars 2013.
Café, nr3, 2013.
Computer Arts, April 2013.
Computer Arts, Maj 2013.
GQ, US, FREE PREVIEW, v25(3.0.5.10.72119).
GQ, UK, April 2013.
Studio, nr3, 2013.
Wired, US, December 2012.
Wired, UK, April 2013.